

Arrest

**nr. 132 793 van 4 november 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. POOLS, die loco advocaat E. POOLS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 mei 2013 het Rijk binnen en diende op 18 juni 2013 een asielaanvraag in. Op 17 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u afkomstig zijn uit Myanmar. U denkt dat u een moslim bent en u zou geen weet hebben van uw etnie. Uw moeder zou met u gevlucht zijn uit Myanmar toen u een baby was. Uw moeder zou in een school verbleven hebben in Borishal (Bangladesh). Ze zou overleden zijn toen u nog klein was. Suleyman, een Bengaal zou u gevonden hebben en u opgenomen hebben in zijn familie. U zou tot klas acht naar school zijn gegaan. Uw adoptiemoeder zou gestorven zijn eind 2010. Uw adoptievader zou daarna hertrouwd zijn. Deze vrouw zou niet van u gehouden hebben en zou u geslagen hebben. Uw adoptievader zou u een deel van zijn eigendommen willen geven hebben. Zijn echtgenote zou niet akkoord gegaan zijn. De echtgenote van uw adoptievader zou samen met haar familie een plan hebben beraamd om u te vermoorden. Toen uw adoptievader dit te weten kwam, zou hij u hebben weggestuurd. U zou een aantal jaar in Dhaka hebben verbleven. Vervolgens zou u een vriend hebben ontmoet die u meenam naar Chittagong. In Chittagong zou u gewerkt hebben in de haven. Op een dag zou u zich verstopt hebben in een schip. U weet niet wanneer u Bangladesh zou hebben verlaten. Na drie maanden zou het schip aangekomen zijn in België. Alvorens asiel aan te vragen zou u 24 tot 25 dagen in Antwerpen gebedeld hebben op straat. Op 18 juni 2013 diende u een asielaanvraag in België in.

U legde geen documenten voor betreffende uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Eerst en vooral heeft het CGVS geen zicht op uw beweerde afkomst, beweerde identiteit en nationaliteit. Op de vragenlijst van het CGVS, en de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") verklaarde u dat u het staatsburgerschap van Bangladesh hebt, dat u geboren zou zijn in Borishal (Bangladesh). Daarna hebt u dat laten corrigeren naar uw bewering dat u zou geboren zijn in Myanmar maar u kende uw exacte geboorteplaats niet (zie vragenlijst CGVS en verklaring "DVZ"). Bij het CGVS stelde u dat u werd geboren in Myanmar maar opnieuw wist u niet waar u precies geboren bent (zie gehoorverslag CGVS p.2). Uw adoptievader zou dit aan u verteld hebben maar u kon niet verduidelijken hoe hij wist dat u of uw moeder van Myanmar afkomstig waren. U stelde gewoon dat iedereen het wist omdat uw moeder in een school leefde (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit kan niet overtuigen. U was ook niet zeker van uw geboortedatum. U hebt geen idee van uw etnie en u weet niet welke religie u aanhangt (zie gehoorverslag CGVS p.3). Gezien u uw asielaanvraag indiende, op basis van uw bewering dat u afkomstig bent uit Myanmar, mag van u enige interesse in uw afkomst verwacht worden. U was een adolescent toen uw adoptievader u zou verteld hebben van uw afkomst. U zou niets ondernomen hebben om meer te weten te komen (zie gehoorverslag CGVS p.5). U stelde stereotiep dat uw adoptievader ook niets wist. U hebt ook verder niets ondernomen om meer te weten komen aangaande uw roots of over Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.5). Nochtans bent u tot de achtste klas naar school gegaan en beschikt u over moderne communicatiemiddelen (zie gehoorverslag CGVS p.3 en p.7). Aangaande uw identiteit dient het volgende opgemerkt te worden. U stelde dat uw naam Mohammed Amen is (zie gehoorverslag CGVS p.2). Echter zou u een emailadres en Facebook account hebben op naam van Kazi Amin (zie gehoorverslag CGVS p.7). U stelde eerst dat u geen bijnamen heeft of andere namen gebruikt (zie gehoorverslag CGVS p.2). U gaf aan dat Kazi de naam is van uw adoptiefamilie maar bij het CGVS noch bij de "DVZ" gaf u ergens de naam Kazi op (zie gehoorverslag CGVS p.6 en verklaring "DVZ" punt 14). Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw identiteit. U legde ook geen enkel document of foto neer van uw verblijf in Bangladesh of uw adoptiefamilie. Daar het CGVS geen enkel zicht heeft op uw afkomst, identiteit en nationaliteit kan gezien uw verklaringen enkel Bangladesh als uw land van gewoonlijk verblijf ten aanzien van dewelke uw ingeroepen vrees dient ingeschat te worden, beschouwd worden.

Wat betreft uw beweerde problemen in Bangladesh dient echter opgemerkt te worden dat u deze om volgende redenen niet aannemelijk kon maken. U legde geen enkel document of foto neer dat u bij uw adoptiefamilie verbleef. Verder is het opvallend dat u niet eens de naam kent van de echtgenote waar uw adoptievader zou mee gehuwd zijn in 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.6). Immers blijkt uit uw verklaringen dat u nog een hele tijd bij uw familie inwoonde na het huwelijk. U kon ook niet verduidelijken op welke wijze uw adoptievader op de hoogte kwam van de plannen van zijn echtgenote

om u te vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p.12). U hebt ook geen enkele stap ondernomen om hulp te zoeken zoals het contacteren van de politie of van een mensenrechtenorganisatie (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dat u niet weet wat te zeggen of wat te doen kan niet overtuigen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees. Ook gaf u expliciet aan geen enkele vrees voor de Bengaalse autoriteiten te koesteren (zie gehoorverslag CGVS p. 13).

U beweerde dat u niet terug kan naar Bangladesh omdat u alleen bent. Echter dient opgemerkt te worden dat u tot de achtste klas naar school bent kunnen gaan (zie gehoorverslag CGVS p.3). Daarenboven bent u een volwassen gezonde jongeman die al eerder alleen in Dhaka en Chittagong (grootsteden) heeft verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.3). U hebt ook kunnen werken in de haven van Chittagong en ook in Dhaka (zie gehoorverslag CGVS p.7 en p.9). Dat u alleenstaand zou zijn, is dan ook geen bezwaar bij een eventuele terugkeer.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag hebt ingediend bij aankomst in België hoewel u hiertoe wel de kans had. U hebt nog bijna een maand gewacht alvorens asiel aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS p.10). Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan hebt, antwoordde u dat u geen weet had van de asielprocedure (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dit is echter geen afdoende reden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u bijna een maand wacht is een indicatie dat internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Tenslotte was de door u beschreven vluchtroute ook vaag en ongeloofwaardig. U verklaarde per schip gereisd te hebben, maar u kon geen enkel detail van dit schip (bv. naam, vlag, vracht,...) geven. U gevraagd uw ervaringen op dit schip te beschrijven, verklaarde er geen te hebben. U kon enkel aangeven u verstopt te hebben waarna u opgesloten werd en moest smeken om eten. Meer kon u niet vertellen over drie maanden op zee. Er ontstaat dan ook de sterke indruk dat u Bangladesh op een andere manier heeft verlaten.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "schending van art. 1 verdrag van Geneve van 28.07.1951 betreffende de status van vluchtelingen - schending van de materiële motiveringsplicht".

2.3. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

2.4. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat verzoeker initieel verklaarde dat hij geboren was in Borishal en de Bengaalse nationaliteit had. Indien verzoeker nadien zijn verklaringen wijzigt, dan dient hij dit op overtuigende wijze te kunnen toelichten en adstrueren, tevens waarom hij eerder anders verklaarde. Verzoekers bewering dat hij *“zichzelf ook nergens tegengesproken”* heeft, is strijdig met de gegevens van het administratief dossier. Verzoeker beweert nadien geboren te zijn in Myanmar wat voorkomt als een losse bewering nu hij dit niet in het minst kan toelichten en weet niet waar of wanneer hij geboren is (verklaring 5, gehoor p. 2). Indien zijn stiefvader hem beweerdelijk vertelde dat zijn moeder hem naar Bangladesh bracht en kort nadien overleden is dan kan minstens verwacht worden dat hij hiervoor duidelijke redenen heeft terwijl ook zijn stiefvader haar naam niet kent, noch wanneer zij overleden is (verklaring 11 en 13, gehoor p. 4). Verzoeker verklaart nooit identiteitsdocumenten te hebben gehad (verklaring 34, gehoor p. 10-11), zodat de Raad niet inziet op welke papieren en document verzoeker doelt in het verzoekschrift, minstens kan hieruit niet afgeleid worden dat het identiteitsdocumenten zou betreffen, noch legt verzoeker enig document voor, temeer verzoeker ter gehoor verklaarde geen documenten te bezitten die zijn asielaanvraag kunnen staven noch enige poging daartoe heeft ondernomen (gehoor p. 11). Verzoeker heeft geen kennis van de Rohingya of Myanmar, noch kan blijken dat hij zich daarin interesseerde (gehoor p. 5, p. 7-8). Daargelaten dat verzoeker niet onmiddellijk asiel heeft ingediend, kan aldus geenszins vastgesteld worden dat verzoeker van Myanmarese nationaliteit en herkomst zou zijn maar van Bangladesh zoals hijzelf eerst verklaarde. De commissaris-generaal diende in deze geenszins verder te gaan dan verzoekers initiële verklaringen, noch had hij verzoekers asielrelaas dienen aan te vullen met vermoedens over een herkomst uit Myanmar.

2.5. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker verduidelijkt niet dat zijn beweerde familiale (en desgevallend strafrechtelijke) problemen een vervolging uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker maakt niet aannemelijk vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève. Dat verzoeker verder de naam niet kent van de stiefmoeder die hem beweerdelijk bedreigt, ondergraaft verder de waarachtigheid van verzoekers verklaringen (gehoor p. 6). Immers het geeft aan dat verzoeker in Bangladesh niet heeft overwogen concrete bescherming te zoeken tegen deze vrouw en beroep te doen op de Bengaalse autoriteiten of een mensenrechtenorganisatie of andere of dat hij geen intern vestigingsalternatief zou hebben (gehoor p. 12-13).

2.6. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn antwoorden, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses (*“Bij zijn vlucht naar België is hij dan ook nog eens opgepakt geweest door de bemanning van het schip*

waarop hij zich had verborgen. Deze hebben hem slecht behandeld en hem alles afgenomen wat hij nog bezat, inclusief enige papieren. Vanwege de situatie met zijn adoptiefamilie, zijnde de reden waarom hij gevlucht is, kan hij onmogelijk met hen contact opnemen om hem alsnog de nodige documenten te bezorgen.”), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.8. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK